UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XLIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

tempore non ſolueretur, & ſic nõ eſt ratio, quare mo
lendinum ſub obligatione bonorum præſentium, &
futurorum cõprehendi non debeat, cũ per uenditio-
nem de illo factam Traianus emptor fuerit dicti mo-
lendini dominus, ſeu quaſi effectus argumento text.
in §.uenditæ.Inſtit. de rerum diuiſ. cum ſimil. Præte-
rea uerior eſt illa opinio, ꝙ in obligatione bonorum
præſentium, & futurorum comprehẽdatur etiam res
illa, propter quam obligatio facta fuit, ſi eius rei do-
minium, uel quaſi fuit in debitorem translatum, ſeu
ille, qui bona propter rem aliquam obligauit, erat il-
lius dominus, ut eſt de mente Bart. expreſsè in l.1.§.
quod autem.ff.de ſuperficie.in l.ſi filio in fi.ibiq; Ale-
xan.& alii communiter.ff.ſolu.mat.in l. qui fundum.
ff.loca.in l.1.& in l.emptorem. ibique Saly. & alii ſcri
ben.C.loca.ubi res locata uenit ſub oligatione bono-
rum, quam locator fecit in caſu, quo rem locatam uẽ
deret, ſeu alienaret. Nec obſtat d.l. cum tabernam.in
fin. Quia illud argumentum à contrario ſenſu nõ eſt
aſſumendum, ex quo ɔ̃rium de iure determinatũ re-
peritur per ea, quæ uolunt ſcriben. poſt Bart. in l.1.§.
huius rei.ff.de offi.eius.cui mand.eſt iuriſdict. ¶ Illud
35 quoque in hac cauſa eſſet diſcutiendum, † ex quo cõ-
tra Marcumantonium opponebatur, ipſum non po-
tuiſſe reuocare pactum precarii, nec poſſeſſionẽ, & te
nutam ingredi, quia prorogauerat Traiano terminũ
ad ſoluendum, & temporis prorogatione durante te-
nuta fuit per eum adepta iuxta ea, quæ habentur per
Bart.& alios in d.l.creditores.iunctis iis, quæ tradun-
tur maximè per moderniſſ.in c. cum in cauſis.de offi.
delegat. & ipſe Marcuſantonius reſpondendo cuidã
interrogationi dixit ſe prorogaſſe terminum, ſeu di-
lationem dediſſe cum quibuſdam qualitatibus, & cõ
uentionibus, quæ etiam pro parte dicti Marciantonii
fuerunt per unum teſtem probatæ, an illa confeſſio
facta per Marcũantoniũ ipſi aliter præiudicet, quòd
ſit acceptanda ſolum, quatenus facit contra confiten
tem, an uerò in totum cum ſuis qualitatibus, & adie-
36 ctionibus. Et † concludo illam debere in totum reci-
pi cum ſuis qualitaribus, & adiectionibus, & non pro
parte ſolum, quæ contra confitentẽ facit, ex quo præ-
ſumptio iuris in caſu noſtro non eſt contra confiten-
tem, ut uoluit Alexan.in l.1.§.ſi quis ſimpliciter.ff.de
uerb.obl.& habetur plenè per Spec. in tit. de poſitio.
§.decimo quæritur.uerſi.ſed pone. Non obſtat etiam
illa prorogatio termini, ut aſſeritur, facta per Marcũ-
antonium, quia ſecundum ea, quæ mihi in facto pro
37 ponuntur, † facta fuit iam termino ſolutionis elapſo,
& ſic poſtquam Traianus fuit in mora cõſtitutus iux-
ta ea, quæ habentur in l.inſulam.ff.de uerb.obl. ergo,
illa non obſtante, Marcuſantonius potuit exequi id,
quod in inſtrumento obligationis de ſoluendo cer-
to tempore cum iuramento cõtinebatur, talis enim
dici non potuit prorogatio, ex quo iam tẽpus ad ſol-
uendum datum erat elapſum, ut eſt text.clarus, & in
terminis ibique Barto.& doctor. communiter in l.cũ
ſtipulatus ſim mihi à proculo. ff. de uerborum oblig.
& traditur etiam in d.capit.de cauſis. ¶ Supereſt ulti-
mo declarandum unum, in quo hæſitatur, an domi-
nus iudex potuerit de iure ſuſpendere, ſeu reuocare
pronunciationem ſuam, qua pronunciauit, poſitio-
nes haberi pro confeſſatis ad fauorem dicti Iulii con-
tra Marcumantoniũ. In quo breuiter concludendũ
eſſe arbitror ſuſpenſionẽ, ſeu reuocationẽ fieri potuiſ
ſe per tex.in l.qnod iuſſit.ff.de re iudi.& ponunt cano
38 niſtæ in c.cum ceſſante.de appell.Et † quãuis doctor.
ut Io.de Imo.Pau.de Caſt.& alii in l.1.in fin.ff.de præ
to.ſtipula.per not.per gl.ibi dicant, ſententiã interlo-
quutoriam non poſſe reuocari, quando res integra eſ
ſe deſijt, ut quia mandata fuerit exequutioni, uel exe-
quutionem ſecum traxerit, qualis eſt ſententia excõ
municationis iuxta.c.paſtoralis. in fin. de appellatio.
39 & ſententia banni, tñ † dicunt hoc uerum eſſe, niſi iu
ſta cauſa reuocandi adèſſet, ut ibi uolunt Ioa.de Imo.
& alij, & in d.l.quod iuſſit. Sed in caſu noſtro ſenten-
tia, & pronunciatio huiuſmodi non traxit ſec ım exe-
quutionem, ergo reuocari, ſeu ſuſpendi potuit, dici-
tur enim trahere ſecum exequutionẽ, qñ poſt ſe aliã
ſententiam non expectat, qualis eſt ſentẽtia excõica-
40 tionis, & banni. † Hæc autem pronũciatio, qua pro-
nunciatur poſitiones haberi pro confeſſatis, poſt ſe a-
liam ſententiam, uidelicet diffinitiuam expectat, ꝗa
huiuſmodi ficta confeſſio iuxta.c.2.de confeſſ. in 6.fa
cta fuit poſt litẽ conteſtatã, & ideò ſententiam diffini
tiuam requirit, ut uolunt Moderniſſ.in rubrica. extra
de probatio.& eſt gl.not.in l.1.C.de lit.conteſt.in fin.
gl.magnæ, & colligitur ex iis, quæ uoluit Barto. in l.
41 eius qui. ff.de iure fiſci. Præterea † ſententia interlo-
quutoria, quæ poſt ſe diffinitiuam ſententiam expe-
ctat, ex cauſa iuſta puta impedimenti reuocari poteſt
ad tradita per Imol.& alios cõmuniter, & per Alex.
in d.l.quod iuſſit.& in d.l.1.§. fin. Sed in caſu noſtro
42 conſtat de iuſta cauſa, ergo, &c. Et † in indiuiduo de
pronunciatione, qua pronunciatum fuit poſitiones
haberi pro confeſſatis, quòd illa tanquã interloquu-
toria ex cauſa iuſta, uel iuſti erroris, uel alio reſpectu
re integra, hoc eſt ante ſententiam diffinitiuam poſ-
ſit per iudicem reuocari, eſt glo. in l. quoniam. ff. de
his, qui notant. infami. & habetur per Alexandrum
poſt Bartolum qui multa allegat in l.2.§.quod obſer-
uari.C.de iuramen.calum. Et his quoad præſentem
conſultationem ſum contentus. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Concluſio libelli magis, quàm narratio attendenda.*
Idem in reſcripto.
2 *Et concluſionis aptitudo ſufficit, etiam ſi actio, ſeu narratio ineptè concepta fuiſſet.*
3 *In concluſione libelli ſi plura remedia uideantur intentata, illud cenſeri debet intentatum, quod eſt agenti utilius, & ex uerbis etiam impropriatis inferri poteſt.*
4 *Actio illa in dubio cenſetur propoſita, quæ ex materia in libello deducta colligi poteſt ẽt uerba impropriando, ut cõcluſio ad mẽtem libellantis melius adaptetur, & libellus ſubſtineatur, & ex eo ſententia pro actore iuxta ſuas probationes fieri poſſit, quamuis in narratione uiderentur contraria, & incompatibilia propoſita, & nu.33.*
5 *Libelli totale fundamentũ eſt concluſio, ſine qua libellus eſt nullus.*
6 *Concluſio libelli in quibus caſibus non ſit neceſſaria.*
7 *Remedium, quod uoluerit intentare, colligitur ex poſitis in concluſione, & non ex narratis.*
8 *Concluſio, & intentio libellantis dubia ad fauorem libellantis, ut ualeat, eſt interpretanda, & ambiguitas ex probatis poſtea declaratur.*
9 *Clauſula libelli, ſuper quibus omnibus petit ius, & iuſtitiam miniſtrari, an, & quando effectus ſuos operetur etiam non obſtante remediorum propoſitorum contrarietate, & num.41.& quantæ ſit uirtutis numero.24.& 41.*
10 *Clauſula ſola ueritate inſpecta quid operetur.*
11 *Poſſeſſorium recuperandę datur ſpoliatis.*
12 *Spoliatus dici, & reſtitutionem, ſeu reintegrationem ad poſſeſſionem petere is non poteſt, qui nullo modo unquam poſſedit.*
13 *In poſſeſſorio recuperandæ præſertim contra denegantes penſionũ ſolutionem quid à ſpoliato agente ſit probandum.*
14 *Quaſi poſſeſsio exigendi ſolutiones, & præſtationes annuas quomodo amittatur.*
15 *Poſſeſſionis, uel quaſi ius in filios, & hæredes tranſit.*
16 *Poſſeſſionem, uel quaſi, quam defunctus habebat, quo remedio hæredes, & ſucceſſores illius acquirere, & ad eam agere poſſint, & num.21.*

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

17 *Pro adipiſcenda quaſi poſſeßione iurium incorporalium competit utile interdictum quorum bonorum, pro adipiſcenda uerò poſſeſſione rerum corporalium datur directum.*

18 *L.fin.ff.quorum bonorum declaratur.*

19 *Ius exigendi ſolutiones annuas ab aliquo ratione rei corporalis, uel etiam perſona ſubiectæ poteſt quaſi poßideri.*

20 *Et ad hanc quaſi poßeßionem ſiue adipiſcēdam, ſiue recuperandã, ſiue retinendam quod remedium detur.*

22 *Per ceßionem generalem omnium, & quorumcunque iurium, actionum, interdictorum, & officij iudicis ceßionarius poteſt dictis iuribus, ſiue actionibus, & interdictis ẽt utilibus, & officio iudicis uti aduerſus illos, cõtra quos cedẽti cõpetere poterãt.*

23 *Interdicto uti poßidetis præſupponitur agentẽ poßidere, uel quaſi.*

25 *Spoliatus non agit poſſeſſorio adipiſcendæ, ſed reſtituendæ, & redintegrandæ.*

26 *Poſſeſſorium reſtituendæ, & poſſeſſorium adipiſcendæ in origine aduerſantur, & ex eodem facto quis tanquam ſpoliatus utroq; agere non poteſt. Contra nu. 37.*

27 *Spoliatus, & ſpoliator, & prædo largè, & impropriè dici poſſunt, quando aliquid debitum alicui etiam nunquam ab eo poſſeſſum indebitè, & iniuſtè ab aliquo detinetur, & occupatur.*

28 *Tutor, & prælatus malè bona pupilli, & eccleſiæ adminiſtrantes, & illa occupantes dicuntur prædones, & ſpoliatores, ẽt ſi per uim expulſiuam illorum poſſeſſionem non occupauerint.*

29 *Poſſeſſorium adipiſcendæ quomodo habeat effectum reſtitutionis, ſicut poſſeſſorium recuperandæ.*

30 *Verba ſpoliare, & ſpoliatus in libello, & iudicio poſſeſſorij adipiſcendæ appoſita quomodo ſumi debeãt, ut libellus ſubſtineatur.*

31 *Libellus ut ſaluetur, debent uerba in eo poſita impropriari, & largiſſime ſumi.*

32 *Libellus, in quo agens petat ſeruitutem realem tanquam ſibi debitam, ſubſtinetur, licet ſeruitus non ſibi, ſed rei ſit debita.*

34 *Poſſeſſorium quando adipiſcendæ, & quando reſtituẽdę detur pro quaſi poſſeßione percipiendi aliquid damnum.*

35 *Poſſeſſorio adipiſcendæ dominus contra ſubditos ſibi ad aliquid annum præſtandum ex obligatione perſonali obligatos agere põt.*

36 *Poſſeſſorium recuperandæ tantũ ex qua facti narratione dicatur reſultare.*

Et quando ſolũ adipiſcendæ, etiam ſi agens ſe ſpoliatum dixerit.

37 *Poſſeſſorium aliquod eſt etiam ex eodem facto, & inter eaſdẽ perſonas reſultans, quod habet naturam tàm recuperandæ, quàm adipiſcendæ.*

38 *Bal. in authen. defuncto. in fin. 2. col. C. ad tertull. declaratur.*

Ex poßeßione, quæ de defuncto in hæredem ex ſtatuto cõtinuatur, poſſeſſorium ſolum adipiſcendæ reſultat.

39 *Quaſi poſſeßio iuris incorporalis, & iuris exigendi penſionem annuam eſt incorporaliſſima, & animum, & factum quaſi poßidentis in amißione, & acquiſitione requirit.*

40 *Poſſeßio triplex.*

41 *Clauſula libelli ſuper quibus omnibus &c. quando ob repugnantiã ex uerbis libelli contrarijs reſultantem nihil operetur, & quando ſecus, & per illam libellus ſubſtineatur.*

42 *Et quid, ſi ultra eam fuit etiã appoſita clauſula omni meliori mõ.*

43 *Libellus ex quibus clauſulis ab ineptitudine, & uitio defendatur, non obſtantibus uerbis illius contrarijs.*

44 *Geminatio multum operatur, & illud, quod ſimplex ſermo operari non poteſt.*

45 *Poſſeſſorium adipiſcendæ quorum bonorum eſt merum poſſeßoriũ, & ſummarium.*

46 *In iudicio meri poſſeſſorij maximè sũmario, quę probões ſufficiãt.*

47 *Et quæ in poſſeſſorio ſummariſſimo. l. fi. C. de edic. diui adr. toll.*

48 *Cauſa meri poſſeſſorij adipiſcendæ, uel recuperandæ eſt ſummaria, & modici præiudicij, & ideò dicitur momentanea, nec ex eo, quòd à ſnia in illa lata nõ poſſit appellari, quodq; in pari cã potior ſit conditio poſſidentis, contrariũ infertur, et nu. 51. et 52.*

49 *In cauſa meri poſſeßorij libellus ſine concluſione procedit.*

50 *In poſſeſſorio ſummariißimo. l. fi. C. de edic. diui adr. tollen. appellari non poteſt.*

51 *De proprietate quare contra agentem mero poſſeſſorio non opponatur, niſi in continenti probetur.*

52 *Poſſeßoris conditionem in pari cauſa eſſe potiorem qũo procedat.*

53 *Probatio plena dupliciter ſumitur.*

Et quæ ſit probatio leuis, & debilis.

Et quæ in meris, & ſummarijs poſſeßorijs, & quæ in ſummariſſimis ſufficiat, & requiratur.

54 *Libris rationum alicuius quando, & quomodo credatur.*

55 *Mandatum ex uerbis illius narratiuis in inſtrumento poſitis concurrente diuturnitate tẽporis annorũ xxx. uel xl. præſumitur.*

56 *Et abſque diuturnitate temporis præſumitur in eo, qui nomine alterius aliquid ſoluit.*

57 *Idem in actu facto ab aliquo nomine alterius, qui ſine ſolutione expenſa fieri non poſſet.*

58 *Teſtes, quorum aliqui de uiſu, & aliqui de fama publica depon... ſe inuicem coadiuuant.*

59 *Teſtis unus cum fama publica plenè probat, & quando num. 6...*

60 *Probationes diuerſi generis ad unum effectum tendentes debent ſimul iungi ad plenam iudicis credulitatem inducendam, imo ... ad plenam probationem faciendam.*

62 *Teſtis unus de uiſu, & teſtes plures de auditu, & de credulitate cõcurrentibus alijs legitimis indicijs, uel pręſumptionibus quando ſufficiant, & probent.*

63 *Teſtes de auditu in iudicio meri poſſeßorij probant.*

EPITOME.

Ad quaſi poſſeſſionem iuris exigendi pẽſiones annuas ex iure ceſſo ab hæredibus illius, cui quidam homines ſoluere dictas penſiones conſueti, & obligati erant, poſſeſſorium adipiſcendæ quorum bonorum contra dictos homines obligatos ceſſionario competere, quando nec cedentes, nec ceſſionarius in i... vnquam fuerunt.

Et ſi in libello tanquã ſpoliatus agat, uerba illa impropriè, & largè intelligi, & libellũ ſubſtineri in poſſeſſorio adipiſcendæ ex clauſulis in eius concluſione poſitis, & hic expreſſis, plenè demonſtratur.

CONSILIVM XLIII.

CVm nonnullæ dubitationes ineptitudinẽ libelli pro parte Mag. D. Alexãdri exhibiti inferentes ꝓpoſitæ fuerint, ſatisq; urgere videanẽ. Ego ut ueritati uia aperiat, breui, quàm potero, pro libelli ſubſtentatione aliqua in hac cã deducã: & ante oĩa ſupponam nõ petitoriũ, quod fuit ſuſpenſum, ſed illud tm̃ ſimplex, & merũ poſſeſſoriũ, qđ d. Alexandro potuit de iure cõpetere, fuiſſe in libello intentatũ, prout optimus cãrum patronus cautè agendo in libelli ꝯcluſione circũſcripta quaci... que uerborũ narratione intentioni agentis aduer... te legitimè ꝓteſtatus fuit ſe uelle intentare: quã p...
1 teſtationẽ iura obſeruãt, & admittunt, qa † ut libe... ſaluet, doc. inquiunt ꝯcluſionẽ magis, quàm narr... nẽ attendendam eſſe, ſicut in reſcriptis cõtingit, ... enim cõcluſio, & libellus, & reſcriptũ eſſe dr̃, ut ... refert in l. p̄ſcriptione in ult. col. C. ſi ꝯ̃ ius, uel utili...
2 bli. poſt Inn. in c. ſuper literis extra de reſcr. Et † in... Ang. in cõſ. 36. incip. pro deciſione q̃ſitorũ, allegã... Inn. in c. examinata. de iud ꝙ in libello, in quo acti... ſeu narratio eſſet ineptè cõcepta, ſufficit cõcluſio... aptitudo, qa nõ debet attendi, qđ narratũ eſt, ſed ... eſt in libello concluſum ad tradita per eundẽ Ang...
3 cõſi. 229. Et † ſi in libelli cõcluſione videanẽ plura ... media intentata, illud ſemper cenſeri dẽt intenta... qđ eſt agenti utilius, dummõ illud ex uerbis infer... poſſit ẽt uerba impropriãdo Pau. de Caſt. in cõſi. 20... inci. ſuper primo reperio in 2. lib. col. ult. ubi hoc m... tis rõnibus, & doctrinis cõprobat, & idẽ Pau. de Caſt.
4 in cõſi. 114. in cã, q̃ uertiẽ lib. 2. in 1. col. inquit, q illa actio in dubio cẽſetur ꝓpoſita, q̃ ex materia in libello deducta colligi põt ẽt uerba impropriando, ut cõcluſio ad mentẽ libellantis melius adapteẽ, & ne libellus corruat, ſed ut ex eo ſnĩa pro actore ferri poſſit, ... qđ ipſe ꝓbauerit, quãuis in narratione libelli ꝯ̃ria, ...

incom-

incompatibilia uiderētur propoſita, ut ſi ex narratis
uideretur intentatum poſſeſſoriū retinendę ſimul cū
petitorio, quæ ſunt cōtraria, ut per gl. in c. paſtoralis.
de cau. poſs. & proprie. & Bar. in l. naturaliter. §. nihil
commune. ff. de acquir. poſ. cum ſimilibus: ex p̄dictis
ergo infertur, ꝙ uerba concluſionis libelli præponde-
rant narratis, † totalis. n. uis libelli in concluſione cō-
5 ſiſtit, quoniā ex iis, quæ actor in cōcluſione libelli po
ſuit, declarātur narrata, qualiter ipſe intellexerit. l. au
relius. §. ſticho, & ibi Bart. ff. de libera. lega. & ſemper
fauendum eſt actori etiam impropriando uerba pro
ſubſtentatione libelli Alex. in l. ſi ita ſtipulatus. §. griſo
gonus. in 5. col. uerſ. ſicut in ſimili dicimus. ff. de uerb.
oblig. totū namq; fundamētum libelli eſt cōcluſio:
unde libellus ſine concluſione nō ualet, & eſt nullus
6 Bal. in l. edita. col. 7. C. de eden. & † ſpeciale eſt in libel
lo, in quo ſpoliatus ad reſtitutionē poſſeſſionis agit,
ꝙ in eo neceſſaria non ſit concluſio, ſed ſimplex nar-
ratio. c. 1. c. in literis. & c. item cum quis, ibiq; Anto.
Abb. & alii. extra de reſtit. ſpolia. & in multis etiam a-
liis caſibus ſpecialibus cōcluſio non eſt neceſſaria, de
quibus habetur per Alex. in l. 1. in prin. ff. de eden. er-
go regulatiter ſecus eſt arg. l. ius ſingulare. ff. de legi-
7 bus. Item † ex iis, quę in concluſione ponuntur, & nō
ex narratis, colligitur, quod remediū agens uoluerit
intentare. d. l. edita. & Bar. in l. certi cōdictio. in prin.
8 ff. ſi cer. pera. & † licet concluſio, ac intentio libellātis
ſit dubia, tamē ſemper latiſſimè eſt interpretanda ad
fauorē libellātis, ut ualeat, & ambiguitas ex probatio
nibus poſtea factis declaratur Bar. in l. ſi quis. intētio-
ne ambigua, ubi bonus tex. & Alexan. ff. de iudi. & ibi
Paul. de Caſt. dicit, ꝙ ſi agens in libello dicat rem ad
ſe ſimpliciter pertinere, cū quid pertinere tripliciter
dicatur uel ratione dominii, uel ratione poſſeſſionis,
uel ratione obligationis, libellus ualebit, & intelligi-
getur intētatū illud remediū uel petitorium, uel poſ-
ſeſſoriū, uel actio perſonalis, prout melius, & utilius
ex probationibus factis colligi poterit: & hæc proce-
dunt regulariter, & de iure cōmuni, ex quibus infer-
tur, ꝙ in caſu occurrenti ex concluſione libelli ſpecifi
cè facta agens illud poſſeſſorium intentare uoluit, qđ
ſibi utilius eſſe poterat, ac melius competebat nō at-
tētis deductis in narratione, ſed probatis in proceſſu.
Et prædicta expreſsè cōfirmātur ex iis, quæ in ſtatutis
huius ciuitatis Bononiæ continentur, quæ ſunt om-
nino obſeruāda, & magis, quam alia, quę in iure com
muni habentur, cū ad caſum noſtrum melius, quā fa-
ciant, adaptari nō poſſent: cauet̄. n. ſub ſtatuto de ine-
pta actione ꝓpoſita, ꝙ propter ineptā actionem, uel
ineptè in petitione propoſitam agēs cām nō amittat,
dummodo factū, cauſam, uel rem proponat, ex quo,
uel qua ius agēdi reſultet: per quod ſtatutum uidetur
corrigi illud, qđ habet̄. in l. 1. ff. ſi mēſ. fal. mod. dixe.
nec nō uidentur ceſſare multa, q̄ ſcribē. maximè Mo
der. referūt in c. examinata. de iudiciis. & in d. l. edita.
C. de edē. Alio ēt ſtatuto ſub rub. de uocatis in iure, &
ueniētibus melius, & fortius cauet̄, ꝙ ad remouendū
cauillationes, qbus ſępe rei cōuenti ꝯ actorū petitio-
nes utuntur, ſola ueritate inſpecta ſit procedēdū, & ſi
cōtingat aliquē agere ex iure ceſſo, tunc procedendū
ſit in cā ēt nulla electione, uel declaratione ꝑ actorē
facta, qua actione agat, uel aliter quādocunq;, nō ob-
ſtante, ꝙ agēs dicatur iura contraria propoſuiſſe, uel
proſequutū fuiſſe: cū ergo in caſu noſtro do. Alexan-
der ex iure ceſſo egiſſe dicatur, nō potuit ei obiici, ꝙ
9 contraria remedia propoſuerit, & † ꝙ ratione contra-
rietatis clauſula illa ſuper quibus omnibus & ſingu-
lis petit ius, & iuſtitiam miniſtrari nequeat ſuos effe-
ctus operari, ut dicebat̄ ex mēte Alex. in cōſ. 121. uol.
2. & ī cōſ. 96. & 110. uol. 5. & Bal. in l. 2. C. de probatio.
qm̄ ſi contra habentem iura ceſſa, quando agit, non
poteſt regulariter de contrarietate remediorū oppo-
ni, & non obſtante ꝯtrarietate oppoſita libellus ſuus
procedit, ut ī dicto ſtatuto habetur, multo magis hoc
erit dicendum quando in ſuo libello fuiſſet appoſita
illa clauſula ſuper quibus omnibus &c. per ea, q̄ uolūt
Calda. & alij cōiter in c. 2. extra de ordi. cogni. & Bal.
in d. l. edita. cum ſimilibus infra allegandis. Pręterea
pondero ſtatutū prædictum, dū uoluit, in quibuſcun-
que cauſis procedendū, & cognoſcendū eſſe ſola ue-
10 ritate inſpecta, nā † hæc uerba operantur, ꝙ agens ex
una cauſa, & probans ex alia debeat obtinere, Alexā.
in d. l. ita ſtipulatus. §. griſogonus. in 6. col. uerſi. uno
tn̄ caſu. ff. de uerbo. obligatio. & maximè ſi ſimus in
iudicio poſſeſſorio ad tradita per Ang. in l. fi. C. de an
na. exceptio. & Alex. in l. 1. §. idē ſcribit in fi. ff. depoſ.
qui etiam in d. §. griſogonus. in d. 6. col. uerſi. facit, qđ
notat Bar. poſt Anto. de Butr. in c. 2. de iuramē. col.
& Roma. in conſi. 20. dicit, ꝙ illa uerba ſola ueritate
inſpecta quoad omnia plus operantur, quam faciant
illa ſummariè, ſine ſtrepitu, & figura iudicii, de quib.
in clemen. ſæpe de uerbo. ſignifi. & latè per Bar. in ex-
trauagan. ad reprimen. ¶ Præterea & tertio licet in ca
ſu noſtro dici non poſſit, ꝙ libellus extēdatur ad poſ-
11 ſeſſorium recuperandæ, † quod datur ſpoliatis. c. 1. cū
ibi not. & c. in literis. de reſti. ſpolia. cū ſimili. qa do.
Alexander quaſi poſſeſſione iuris exigendi pēſiones,
& affictus, de quibus in libello non fuit ſpoliatus, ne-
que priuatus, cum illā nunquā habuerit, ēt ſi contra-
riū in libello præſupponatur, uidelicet ipſum ſpolia-
12 tū fuiſſe, † ille enim qui nunquam poſſedit, non pōt
dici ſpoliatus, glo. in c. bone. in uer. de gratia. extra de
poſtula. præla. & qui nullo modo poſſedit, petere nō
non poteſt, ut ad poſſeſſionem reſtituatur, ſeu reinte
gretur. l. 1. §. interdictum. ff. de ui, & ui arma. c. olim.
inter de reſtit. ſpolia. & Innocen. in c. cum eccleſia. de
13 cau. poſſ. & proprie. Nā † in iudicio poſſeſſorio recu-
perandæ, quod datur ſpoliatis, præſertim quando agi
tur ꝯ illos, qui denegando penſionū ſolutionē ſpolia
re dicuntur, requiritur inter alia, ꝙ agens probet ſe
prius aliàs fuiſſe in quaſi poſſeſſione exigendi, & re-
cipiendi penſionum, & affictuum ſolutiones ab ad-
uerſariis, & illos poſtea per denegationem ſolutionis
eum ſua quaſi poſſeſſione ſpoliaſſe, ut in c. querelā.
ibique docto. omnes extra de electio. Sed do. Alexan
der ex iure ſibi ceſſo contra homines, de quibus in li-
bello, probare non poteſt ſe, & anteceſſores ſuos ce-
dentes in illa quaſi poſſeſsione fuiſſe, cū uerè in ea nū
quā fuerint, & dato, ꝙ fuerint, hoc non reperitur pro-
batum, ergo in hoc remedio ex perſona ſua, & aucto
rum ſuorum obtinere non poteſt, ut in c. cum cōtin-
gat. de offi. deleg. ſcriben. in d. c. querelā. & Bal. in l. 2.
col. 7. C. de ſeruit. & aqua. Tn̄ ī terminis libelli, de quo
agitur, ſubſtineri poteſt, ꝙ pro parte do. Alexandri fue
rit propoſitum, & intentatū poſſeſſoriū adipiſcendæ
contra dictos homines obligatos, & aſſuetos prede-
ceſſori, hoc eſt Illuſtri do. Ioanni ſoluere, ut occaſio-
ne ceſſionis ſibi factæ poſſit illam quaſi poſſeſſionē,
quam nūquā habuit, de nouo acquirere, & hoc prę-
ſuppoſito, quòd ipſis dominis cedentibus uti hæredi-
bus dicti do. Ioannis, & cōſequenter dicto do. Alexā-
dro ceſſionario potuerit iſtud poſſeſſoriū adipiſcēdæ
cōpetere, uerū erit dicere, ꝙ uerba libelli, & maximè
cōcluſionis ad hoc remedium adaptari poſſint: & in
hoc puncto tota huius cōſultationis difficultas uide-
tur conſiſtere. In quo præſupponendum eſt, ueluti ex
deductis in proceſſu colligitur, & infra etiā demōſtra
bitur, ꝙ illuſtris do. Ioānes Bentiuolus ante receſſum
ſuum à ciuitate Bononię fuit in illa quaſi poſſeſſione
iuris exigendi ſolutiones annuas à dictis hoībus, ue-
luti

luti manifeſtũ eſt inter omnes, qui tunc in domo ip-
ſius do. Ioãnis, & in ciuitate Bononiæ morabantur, &
conuerſabantur, qui do. Ioãnes in dicta quaſi poſſeſ-
14 ſione uſq; ad mortẽ ſuã permanſit, cũ † nõ reperiatur
ex aduerſo probatũ, ꝙ præfatus do. Ioannes, uel alius
eius nomine poſt ſuũ receſſum dictã annuã ſolutio-
nẽ à dictis hominibus petierit, & ꝙ illa fuerit denega
ta, quæ duo ad perdendã illã quaſi poſſeſſionẽ requi-
15 runtur. d.c. querelam. ibiq; ſcriben. oẽs. † Mortuo igi
tur dicto do. Ioãne ius illud poſſidẽdi cẽſetur ĩ filios,
hr̃des ipſius domini Ioãnis trãſiuiſſe, arg. l. nihil aliud.
ff. de uerbo. ſignificatio. l. pro hæreditariis. C. de hære
di. actio. cum ubique nota. & l. fi. C. de edict. diui adr.
16 tollen. † Ad acquirendam uerò hanc quaſi poſſeſſio-
nem illius iuris exigendi hæredes, eorũq; ſucceſſores
potuerunt agere, uel poſſeſſoria extraordinario ſum
mario, de quo in d. l. fin. C. de edic. diui. adr. tollen. iũ-
ctis iis, quæ uoluit Bald in d. l. 2. in fin. 9. colum. C. de
ſeruitut. & aqua, uel poſſeſſorio utili, quod hæredi cõ
petit, & appellatur interdictum quorum bonorũ, ar-
gumento. l. 1. cum ibi not. C. quorum bonorum, quia
17 † ſi pro adipiſcenda quaſi poſſeſſione iurium incor-
poralium, quæ rebus cohærent, ſeu perſonis ratione
rerum, non datur directum interdictum quorum bo
norum. l. fin. ff. quorum bono. quia illud pro adipiſcẽ
da poſſeſſione rerum corporalium competit, ut in l.
1. & per totum. ff. & C. quorum bono. dicetur tamen
cõpetere utile interdictum quorum bonorum, argu-
mento l. quoties. quæ eſt. l. pen. ff. de ſeruit. & not. per
glo. in ſimili. in l. ſicuti. §. ariſto. ff. ſi ſeruit. uendit. cũ
18 ſimilibus. Et † tex. in d. l. fi. qui ſolum obſtare, uidetur,
loquitur de illis iuribus hr̃ditariis, q̃ nec propriè, nec
impropriè poſſunt à defuncto, uel ab eius hærede poſ
ſideri, uel quaſi, ut ſunt actiones hr̃ditariæ, q̃ defuncto
cõpetebant ex obligationibus oriẽtibus ex cõtractu,
uel quaſi, aut ex maleficio, uel quaſi, de quibus habet̃
in l. 1. l. ex maleficiis. l. obligationũ genera. & l. actio-
nis. uer. ff. de actio. & obliga. cũ ſimilibus: nã hæ actio-
nes nec à defuncto, nec ab hærede poſſunt poſſideri,
uel quaſi, ut optimè declarat ſcriben. & ibi Abb. in c.
fi. de præſcrip. & ideò ſub interdicto quorum bonorũ
uenire nequeunt. d. l. fin. qui text. ſic propriè loquitur.
19 At † ius exigendi ab aliquo ſolutiones annuas ratio-
ne rei corporalis, uel etiam ratione perſonæ ſubiectæ
põt quaſi poſſideri, ut in d. c. querelã. & firmant ſcrib.
in lecturis, & cõſilijs, quos referre longũ eſſet, & hr̃ p
Bal. in d. l. 2. in 5. & 6. colum. cum ſequen. ergo ſicut il-
la quaſi poſſeſſio penes defunctum eſſe potuit, ita ẽt
apud hæredẽ, ſi eã illo modo, quo de iure fieri põt, ap
prehenderit, & hoc nullus negare poterit. Poſt † mor
20 tem igitur defuncti, qui ſemper in hac quaſi poſſeſſio
ne fuit, poterit hæredi ſuo utile interdictum quorum
bonorũ cõpetere, ſicut utile interdictum unde ui pro
recuperanda quaſi poſſeſſione, & utile interdictũ re-
tinendæ uti poſſidetis, ne quis in quaſi poſſeſſione iu-
rium turbetur. l. quoties. l. ultima. ff. de ſeruitut. d. l. ſi-
cuti. §. ariſto. ibique gloſ. & docto. Bald. in d. l. 2. & om
nes in d. c. querelam. & in d. c. cũ eccleſia. nulla enim
inter hæc ratio diuerſitatis aſſignari poteſt, ergo idẽ
21 ius in omnibus. l. à titio. ff. de uerbor. obliga. Vel † hæ
redi, & ſucceſſori ad acquirendam quaſi poſſeſſionẽ
iurium incorporalium ſaltem competere poterit of-
ficium iudicis nobile, quod eſt loco actionis, ut uo-
luit Bald. in d. l. 2. in fin. 9. colum. uerſic. ſed iuxta hoc
quæritur per ea, quæ uoluit Innocen. in c. cũ uenera-
bilis. uerſi. ſi aũt quis circa medium extra de religio.
22 domib. ¶ Ex quibus infertur, ꝙ † per ceſſionẽ genera
le omnium, & quoruncunque iuriũ, & actionũ, inter-
dictorũ, & officij iudicis à filijs, & hæredibus p̃fati Il-
luſtris dñi Ioannis do. Alexandro factã in ipſum do.

Alexandrum dicta iura utilia, ſiue actiones, & interdi
cta, ac officiũ nobile tranſlata dicuntur. l. penult. & fi.
ibiq; Bald. C. mãda. l. hæredem. & ibi Bart. ff. eo. tit. &
Bal. in l. fi. C. de hæred. uel actio. vendi. cũ ſimilib. ut ip
ſe illis contra eos, aduerſus quos competere poterit,
uti poſſit. Dicetur itaque in ipſum do. Alexandrũ trã-
ſlatũ utile interdictũ quorũ bonorũ, uel officium iu-
dicis nobile, quibus aduerſus homines dictorum cõ-
muniũ pro adipiſcenda dicta quaſi poſſeſſione iuris
exigẽdi ſolutionẽ annuã uti potuit: quo fit, ut libellus
ab eo propoſitus de hoc utili poſſeſſorio adipiſcendæ
quorum bonorum, uel de officio iudicis nobili, ut ſu-
pra, intelligi poſſit, nã de utili poſſeſſorio recuperan-
dæ nõ poteſt intelligi, quoniã tàm hæredes, & filii di-
cti do. Ioãnis, quàm ipſe do. Alexander ceſſionarius
prius in aliqua dicti iuris exigẽdi quaſi poſſeſſione
quam fuerũt. Nec etiam poteſt intelligi de utili inter
23 dicto retinendæ uti poſſidetis, † in quo agentem præ
ſupponitur poſſidere, uel quaſi. c. licet cauſam. de pro
bat. gl. magna. in c. paſtoralis. de cau. poſ. & proprie. &
per totũ. ff. & C. uti poſſid. Ergo à ſufficienti partium
numeeratione dicetur intentatũ poſſeſſorium adipi-
ſcendæ, quod do. Alexãdro cõpetere potuit, ut dictum
fuit: ad quod poſſeſſorium adipiſcẽdæ in caſu noſtro
uerba libelli, & cõcluſionis in eo factæ, & repetitę ſpe-
cialiter, & expreſsè uerbis generalibus adaptari poſ-
ſunt, ut ibi intentans omne, & quodcunque ius, & re-
medium poſſeſſoriũ ſibi magis, & melius de iure cõ-
petens. Præterea in dicto libello eſt appoſita clauſu-
illa ſuper quibus omnibus & ſingulis tàm ſimul, & cõ-
iunctim, quàm diuiſim inſtat, & petit ius, & iuſtitiam
24 miniſtrari, † quæ clauſula eſt tantæ uirtutis, ut dicatur
intentatum illud remedium, quod reperiretur proba
tũ, etiãſi ex narratis in libello nõ cõtineretur, dum-
modo uerba cõcluſionis generalia, & impropriè quo
modocunq; poſſent adaptari per prædicta, & per ea,
quæ uolũt Calda. do. Anto. Ioã. de Imo. Abb. & alii. in
c. 2. de ordi. cognit. Alex. in conſ. 137. in 1. col. uol. 6.
qui multa ad propoſitum allegat, Bald. in d. l. edita co
lum. 16. Barba. in c. examinata. col. 23. nu. 106. de iu-
dic. & ibi Felin. in col. antepenul. num. 16. ¶ Nec præ-
dictis aduerſatur, q' in caſu, de quo agitur, dici nõ poſ
ſit hoc poſſeſſorium adipiſcẽdæ fuiſſe intentatum du
plici reſpectu. Primo quia præfatus dominus Alexan
der egit cõtra dictos homines tanquã ab illis ſpolia-
25 tus, † quæ qualitas non conuenit agẽti poſſeſſorio a-
dipiſcendæ, ſed reſtituendę, & reintegrandæ. c. rein
granda. 3. q. 1. c. paſtoralis. de cauſ. poſſ. & proprie. &
bi gl. & in rubro, cum c. conquerẽte. & c. ſæpe. & [...]
tum extra de reſtit. ſpoliat. & c. 2. de ordi. cogni. ibi
diciũ reſtitutorium cõtra ſpoliatorẽ tantum comp-
26 tere dignoſcitur. Secũdo quia † ex eodẽ facto non p-
teſt quis tanquã ſpoliatus agere poſſeſſorio adipiſcen
dæ, & recuperãdæ, aduerſantur. n. in origine poſſeſſo-
rium reſtituẽdæ, & poſſeſſoriũ adipiſcẽdæ Bal. in au
then. defuncto in fi. 2. col. C. de tertullia. & in l. 1. C. d
appellat. Socin. in l. rem quæ nobis. in 5. q. in princ.
de acquiren. poſſeſ. ſed ſpoliatis datur poſſeſſorium re
ſtituẽdæ, ergo illis poſſeſſorium adipiſcendæ comp
tere nõ poteſt. Quoniam his duobus facile reſpond
27 ri poteſt, primo ꝙ † quando iniuſtè, & indebitè deti
tur id, quod mihi debetur, etiã ſi nunquã illud poſſ
derim, poſſum largè, & impropriè dici ſpoliatus, & i
qui iniuſtè, & indebitè detinet, & occupat mihi debi
28 tum, largè poteſt dici prædo, & ſpoliator. Hinc tu-
tor male bona pupilli adminiſtrans, & illa occupans
dicitur prædo, quamuis per uim expulſiuam co-
rum poſſeſſionem occupaſſe non dicatur. l. qui fun
dum. §. ſi tutor. ff. pro emptor. & ſimiliter prælatus
qui malè bona eccleſiæ gubernat, dicitur prædo
&

& ſpoliare c.fin.cum gl.12.ſq.1. & hac de cauſa poſſeſ
ſorium adipiſcendæ quorum bonorum largè, & im-
propriè dicitur eſſe reſtitutorium ad inſtar poſſeſſorii
recuperandæ, quod eſt propriè, & ſtrictè reſtitutoriū,
ut eſt tex.ibique glo.hoc uoluit in §.ſumma inſtit. de
interdictis in uer. poſſeſſori. & l. 1.ff. quorū bono. Itē
29 † ille, qui poſſeſſionē rei alterius indebitè tenet, quā
per poſſeſſoriū adipiſcendæ relaxare tenetur, dicitur
ad reſtitutionē poſſeſſionis teneri, ſicut ille, qui violē
ter ſpoliauit, & ſic ſaltē largè, & impropriè poſſeſſo-
rium adipiſcendæ, cuius propria natura eſt, ut poſſeſ-
ſio, quæ fuit anteceſſorum, de nouo hæredi detur, &
acquiratur, habet effectū reſtitutorium, ſicut poſſeſſo
rium recuperandæ. §.ſequens inſti.de interdic.& in l.
2.C.quorum bono. Et ideò in caſu noſtro † illa uerba
30 ſpoliatus debent pro ſaluatione libelli impropriè, &
largè ſuml, prout ēt poſſeſſorio adipiſcendæ poſſunt
conuenire, nā † pro ſaluatione libelli, ut dictū eſt, ver
31 ba in eo poſita debēt impropriari, & largiſſimè ſumi,
Bal.in l. cum etiam.in 2.not. C.de reb.cred.l. fi. & ibi
Bar.in vlti. notabili.C.de his, qui ex publ.rō.lib.10.gl.
Cyn.& Bal.in l.2.C.locati.Bal.in l.1.in 1.col.C.de re-
32 rum permuta. & † ſi in libello quis agat, petens ſerui
tutem realē tanquā ſibi debitā, ſuſtinetur libellus, li-
cet dicat ſeruitutē ſibi debitā, quæ non ſibi, ſed rei de
bita dr̄, illa enim uerba impropriè, & largiſſimè ſumū
tur Bar.in l.1.in prin.ff.ſi ſerui.uendi. & facit ēt tex.in
l.2.& ibi Bar.C.de confir.tuto. & Rom. in conſi.245.
in 2.col.plures quottas allegādo inquit, ꝙ ut libellus
valeat, eius verba ſunt improprianda, & largè ſumen-
33 da: & † qñ in concluſione libelli ponūtur uerba, quæ
aliquo modo ad remediū actori competens poſſunt
adaptari, tunc verba narratiua, quæ ꝯrium inferrent,
non ſunt attendenda Bal. in l.ſi quis homicidii.C.de
accuſa.quia utile per inutile vitiari non debet c. vtile.
de reg.iur.in 6.Hoſtien.in c.ad diſſoluendū de deſpō.
impub. nec ſuperabundantia vitiare ſolent l. non ſo-
lent.ff.de reg.iur.l.quæ extrinſecus.ff. de verb. obli.&
faciunt ea, quæ habentur in c.examinata.de iudi.cum
34 ſimilibus aliàs ſupra allegatis. Et quamuis † ad hoc,
ut quis poſſeſſorio agere poſſit pro quaſi poſſeſſione
percipiendi annuā penſionē requiratur, ꝙ agere vo-
lens prius fuerit in illa quaſi poſſeſſione, ut quia ſe-
mel ſm̄ aliquos, & ſæpius ſecundum alios, & magis
cōiter talem annuam pēſionem perceperit, alioquin
non eſſet reperire quaſi poſſeſſionem, cum pro ſola
obligatione perſonali, qua quis annuam penſionem
ſoluere tenetur, non detur poſſeſſorium, ſed actio per
ſonalis l.fin.ff.quorū bon.ut uoluit, & declarat Imol.
in d.c.querelam.col.pen. tamē hoc eſt uerum quoad
poſſeſſorium recuperandæ, de quo loquuntur Imol.
& docto.per illum tex.in d.c.querelam.ſed nō proce-
dit quoad aliud poſſeſſorium, quale eſt adipiſcendæ,
quod datur, ut quis de nouo efficiatur poſſeſſor bono
rum, quæ ſuus anteceſſor poſſidebat per ſupradicta,
35 & maximè, † quando aliquis, qui eſſet ſubditus, ex ali
qua obligatione perſonali ad aliquid annuum præ-
ſtandum ſuo ſuperiori teneretur, ut uoluit Bartol.
in l.2.ff.quorum bonor. & Bald. in d.l.2.in fin.6.
colum.C.de ſeruit. & aqua: ſed prædicti homines,
contra quos agitur, non ſolum tenentur ad præſta-
tionem annuam ex obligatione perſonali, ſed etiam
ſunt domini Alexandri ſubditi, eiusq́; iuriſdictioni ſu
biecti, ergo do. Alexā. contra illos potuit poſſeſſorio
quorum bonorum adipiſcēdæ, ſeu alio ſimili poſſeſ-
ſorio agere. ¶ Quo uerò ad ſecundum pro reſponſio
ne dicendū eſt, ꝙ in terminis noſtris in libello propo
ſitum fuit tale factum, ex quo ſolum poſſeſſoriū adi-
piſcendæ oriri potuit, nā in narratione facti nō p̄ſup-
ponitur, ꝙ do.Alexander prius fuerit in illa quaſi poſ
36 ſeſſione exigendi dictas annuas penſiones, † ſi.n.hoc
dixiſſet, tūc eſſet tale factū propoſitū, ex quo reſulta-
ret poſſeſſoriū recuperādæ, & nō poſſeſſoriū adipiſcē
dæ ad tradita per Imo.in d.c.querelā.per illum tex.&
ibi Henri.Boic.Dici igitur nō pōt, ꝙ ex facto in libel-
lo propoſito potuerit reſultare poſſeſſoriū recuperan
dæ: & quāuis dixerit ſe ſpoliatū, hoc tamē non infert
dictū poſſeſſoriū cū largè, & impropriè etiam ille, cui
ſolū poſſeſſoriū adipiſcendæ potuit cōpetere, p̄ſer-
tim in terminis noſtris poſſit dici ſpoliatus, ut ſupra
declaraui, & in libellis etiam uerba impropriè, & lar-
gè ſtare poſſunt, ut libellus ſubſtineat̄. Infertur ergo,
ꝙ ex facto propoſito potuit ſolum reſultare poſſeſſo-
rium adipiſcendæ, & hoc clariſſimè conſtat ex uerbis
libellantis in concluſione libelli poſitis, quibus ſolū
dicit ſe intentare illud poſſeſſoriū, quod ſibi magis, &
melius de iure competit, & cōpetere poteſt, ſola li-
belli concluſione conſiderata, ſed poſſeſſorium adi-
piſcendæ, & nō recuperādæ cōpetere potuit, ut ex p̄-
dictis apparet, ergo illud tm̄ de mente libellātis intē
37 tatū eſſe vr̄. Præterea pōt ēt attentari † aliquod eſſe in
terdictum poſſeſſoriū, quod habet naturam tàm recu
perandæ, quàm adipiſcendæ.l.2.§.fi.ff.de interdic.er-
gō ex eodē facto inter eaſdē perſonas non eſt incon-
uenies, ꝙ diuerſis reſpectibus oriri poſſit non ſolum
poſſeſſorium recuperandæ, ſed ēt adipiſcendæ. Non
38 obſtant † uerba Bal.in d.auth.defuncto in fi.2. col.q̄a
ipſe loquitur de ficta poſſeſſione, quæ eſt ſtatuto de ꝑ
ſona defuncti in hæredē continuatur, de qua habetur
per Alex.in l.cū hæredes.in 2.col. ff. de acq. poſ. & in
l.ſi ſorori.ibique docto. C. de iure delib. nam ob talē
fictam poſſeſſionem nō poſſunt cauſari poſſeſſoriū
recuperandæ, & poſſeſſorium adipiſcēdæ, ſed ſolum
adipiſcendæ, & de hac nos non loquimur, ſed de illa
quaſi poſſeſſione iurium incorporaliū, hoc eſt iuris
exigendi penſionem annuam, quæ non acquiritur ip
ſo iure ex cōtinuatione ficta à ſtatuto, uel lege, ſed ex
receptione penſionum, & ſic ex facto, & animo uolē
tis quaſi poſſidere iuxta ea, quæ ſupra dicta ſunt poſt
Imol.& alios in d.c.querelam.& Bal.in d.l.2.in 7. col.
& arg.l.ſeruitutes.& l.quoties.l.ultima.ff.de ſeruitut.
39 † quę quaſi poſſeſſio iuris exigendi, ut ſupra, licet eſ-
ſe dicatur ĩcorporaliſſima, & magis in abſtracto, quā
in cōcreto ſtare, plusq́; iuris habere, quā quælibet alia
poſſeſſio, ut dixit Bal.in dicta l.2.in 6. & melius. in 7.
col.tñ ad illam acquirendā, atque pendendam requi
ritur factum, & animus poſſidentis, ut colligitur ex
uerbis Imol.& aliorum in d. c. querelā. & Bal. in d.7.
40 col.& † dicit Bar.in l.regulariter.ff.de petit.hæred.ꝙ
triplex eſt poſſeſſio, propria, impropria, & improprijſ
ſima, prima poſſet exemplificari in poſſeſſione rerū
corporaliū, ſecunda in quaſi poſſeſſione iuriū, & cor
poraliū, tertia in poſſeſſione ficta, quæ ex ſtatuto ipſo
iure de perſona defuncti in hæredem continuaretur
iuxta ſupra relata. ¶ Secundo principaliter nō aduer
ſatur, ꝙ uirtute illius clauſulæ ſolitæ in libellis appo-
ni, ſuper quibus omnibus petit ius, & iuſtitiā miniſtra
ri, libellus in terminis noſtris ſubſtineri non poſſit, ut
de poſſeſſorio adipiſcendæ intelligatur, ꝑꝑ repugnā
tia, quæ ex uerbis libelli ꝯriis reſultaret, cum in libel-
lo expreſſè prę ſupponatur dominū Alexan.fuiſſe ſpo
liatum, quæ uerba poſſeſſorio adipiſcendæ aduerſan
tur, per ea, q̄ uoluit Alex.in conſ.97.& 110.uol.4.& in
cōſi.96.in ult.col.uol.5.& ponit Bal.in l.2. C.de ꝓba-
tio.& Alex in conſi.121.uol.1.ubi materiā illius clau
ſulæ plenè examinat, q̄a multipliciter reſpōdetur. Pri
41 mo, † ꝙ prædicta procederent in iis, q̄ quoad origi-
nē, & effectū penitus ꝯria eſſent, ut ſi ex uerbis libelli
reſultarent petitoriū, & poſſeſſoriū, quę ſunt penitus
ĩ ꝯria gl.in d.c.paſtoralis.de cau.poſſ.& propr.& Bar.

l.na-

l.naturaliter.§.nihil cōe.ff.de acquir.poſ.Vel ſi reſultarent poſſeſſoriū recuperādæ,ſeu adipiſcēdæ, & retinēdi, nā poſſeſſorium retinēdæ præſupponit agentē poſſidere,recuperandæ verò, ſeu adipiſcendæ contrariū:ſecus autem eſſet,qn̄ ex uerbis libelli poſſent poſſeſſorium recuperandæ, & adipiſcendæ reſultare,nā & ſi quoad originem, & initium poſſint dici aliqualiter inter ſe aduerſari,tamen ſecus eſt quoad effectum cum vtrunque ad illud tendat, ut agens poſſeſſionē conſequatur, & ideò tunc clauſula illa ſuper quibus omnibus &c.poterit operari,ut illud cenſeatur intentatum,quod magis, & melius agenti competere pōt veluti habetur per ſcriben.in d.c.2.de ordi.cogn.& in d.c. examinata. & hoc præſertim dicendum eſt in caſu occurrenti,in quo de mente expreſſa libellātis fuit ſolum intentare vnum remedium poſſeſſorium, hoc eſt illud, quod ſibi de iure competebat, & conſequēter duntaxat poſſeſſorium adipiſcendæ, ut ex concluſione libelli colligitur,non attentis narratis, per quæ uerba etiā ſine dicta clauſula ſuper quibus oībus &c. libellus poteſt ſubſtineri ad effectū dicti poſſeſſorii, ut dictū fuit;& tanto magis quia illa uerba, quibus aſſeritur dominū Alexandrū fuiſſe ſpoliatum, intellecta largè,& impropriè,ut ſupra declaratum fuit,nullā inferunt ꝯrietatem,nec poſſeſſorio adipiſcēdę aduerſantur.Secundo dato, ꝙ etiam poſſet ꝯrietas reſultare,tamē adhuc dico,q̄ clauſula illa ſuper quibus omnibus in caſu noſtro operatur effectum ſubſtinendi libellum ineptum, ut intelligatur intentatum illud remediū,quod reperitur probatū,ueluti habetur in d.c. 2.Barb. in d.c. examinata.col.23.nu. 106. & ibi Fel.in col.antepen.num.16.& Alex.in conſ.137.uol.6. nam

42 † vltra clauſulā ſuper quibus omnibus fuit etiam poſita clauſula omni meliori modo bis, uel ter repetita, quæ ſimul iunctæ operantur, ꝙ libellus, qui ratione contrarietatis non poterat ēt virtute ſolius clauſulæ ſuper quibus omnibus &c.ſubſtineri,ualeat, & ex eo ſnīa ferri poſſit ſuper remedio,quod reperitur probatum,ut not.uoluit Io.de Imol.in c.ſi cautio. col.pen. extra de fid.inſtrum.& ibi Felin.& hoc ſequitur Alex. ſic limitans dicta de cōtrarietate in d. conſ. 121. in 5.

43 col.uerſi.& per hoc non obſtat &c. At † in hoc libello ultra clauſulam ſuper quibus oībus &c. fuit etiam adiecta clauſula omni meliori modo,quæ in diuerſis partibus libelli fuerunt reiteratæ, & geminatæ. Item fuit poſita clauſula non ſe aſtringens ad probandum non neceſſaria,item illa,intentans omne, & quodcūque ius,& remediū,& poſſeſsorium, quod melius,& magis cōpetit,& cōpetere pōt,item illa, non ſolū attenta concluſione,ſed ēt attentis omnibus iis, quæ ex narratis,& deductis virtualiter,& mentaliter &c.quæ oēs clauſulæ ſimul iunctæ abſque dubio libellum defendunt ab ineptitudine,& uitio, ſi quod in illo erat, non obſtantibus uerbis ꝯriis,nā quod altera per ſe nō potuit operari,oēs ſimul iunctæ operabunt̄,arg.auth. itaque.C.cōia de ſucceſſ.& c.1. cū ibi not.de treug. & pa.& p̄ſertim cum dictæ primæ clauſulæ bis fuerint repetitæ,& geminatæ, † quæ geminatio multū operat̄,

44 & geminatus ſermo operatur illud,qđ ſimplex operari nō pōt,l.ex hac ſcriptura.ibiq; Ang.ff.de leg.1. Alexā.in l.ex hac.ff.de don.l.legata inutiliter, ibiq; Bart. ff.de leg.1.Fel. in d.c. ſi cautio.col. antep.l. ſi mulier. C.ad velleia.& l.ſi cōuenerit.ff.de pig.actio. cū ſimil. ¶ Supereſt nunc videndū, an dicta quaſi poſſeſſio iuris exigendi annuā penſionē præfati Illuſtris domini Ioānis ſit in hoc iudicio probata,quę ſola ad uictoriā in hoc remedio poſſeſſorii adipiſcendæ ſufficeret, ut ſupra ꝓbaui;& affirmatiuè cōcludendū eſt. Ad cuius

44 cōcluſionis ueritatē p̄ſuppono,ꝙ in iudicio meri poſſeſſorii maximè sūmario,quale eſt ſui natura, ac ēt ex forma ſtatutorū noſtrorum interdictum iſtud adipiſcendæ quorum bonorum, ut in l.1. & ibi Barto.C.

46 quorum bonorū, † ſufficiunt probationes ſemiplenæ diuerſi generis ſimul iunctæ, & factæ per teſtes ſingulares,& ſic probationes illæ,quæ aliàs regulariter plenę,& legitimę non dicerentur,ut uoluit Bart. ibique gl.in d.l.1.C.quorum bonorū & in l.inuaſor.C.unde vi.Lanfran. in clē. ſępe in 9.concluſione de uerb.ſig. Iaſ.in l.admonendi.num.187.ff.de iureiur. Felin.in c. cum oporteat.col.pen.de accuſat.Dec.in conſi.56.in cauſa &c.col.pen. & in c. cum cauſam in 2. col.extra de prob.Alex.in d.l.1.C.quorum bono.Bart.in l.2.C. ubi in rem actio. Matheſila. in ſuo 2. notabili.& hæc vr̄ magis communis opinio,quamuis Alex.in conſ. 139.circa fin.uolum.6.& Sal.in d.l.& quidam alii contrarium & malè dixerint, quia in hoc poſſeſſorio quorum bonorum prima opinio uerior vr̄ per text.in d.l. 1.cum ibi not.per Bart. poſt gloſ. & opinio contraria Alex.& aliorum poſſet procedere, quando probatio per ſolam famam fieret,ut in d.conſi.139.uel per aliquas leues ſemiplenas probationes:ſed quando concurrerent multæ ſemiplenę,& ſingulares ꝓbationes, indicia,& coniecturę,ueluti fama publica, plures teſtes ſingulares,liber rationum agentis, qui bonę opinionis,& famę eſſet,tunc prior opinio tendēda eſt per ea,quę uolunt Bar.Alex.Iaſ.& alii in d.l.admonendi.& eſt gl.in §.ſi quis.etiam per illum tex. in uer. tuerit 2. q. 6. Nec refragantur illa, quę pro contraria opinione adducit Alex.in d. conſi. circa fin. & in pri-

47 mis,ꝙ † ſpeciale eſt in poſſeſſorio ſummariiſſimo, de quo in l.fin.C.de edict.diui adria. tollē. ut ſemiplenæ probationes,& illa, quę per famam publicam fieret, ſufficiant ad tradita per Bar.in d.l.j.quorum bonorū, quia reſpondetur ex iis, quę ipſe Bart. diſtinguendo inquit in d.l.1.& in l.2.§.fi. C. ubi in rem actio. ꝙ alia eſt probatio leuis,& debilis, quę fit parte non citata, & illa ſufficit in poſſeſſorio ſummariiſſimo, de quo in d.l.fin.ac etiam in l.3.§.cauſæ cognitio. ff.de Carbon.edict.& glo.in l.fin.C. eod.titu. Alia eſt sūmaria probatio,quę fit parte citata, qualis eſt illa, quę fit in cauſa meri poſſeſſorii ſummarii,in qua ſufficit ſemiplena probatio cum indiciis, & aliis ſemiplenis probationibus.Bar.poſt glo.in d.l.1.C. quorum bonorū & in d.l.2.§.fin.C.ubi in rē actio.in l.de minore.§.tormenta in ult.col.uerſi.ſi uero iſta fama.ff. de quęſt. & in l.1.§.fin.ff.de pręto.ſtipula.in pen. col. & Matheſila.in d.2.notab.cum aliis ſimilibus. ¶ Secundo non obſtat,ꝙ cauſa meri poſſeſſorii adipiſcendę,ſeu recuperandę dicitur grauis pręiudicii, qm̄ à ſnīa lata in illo non pōt appellari l.unica. C. ſi de moment. poſſ. fuer. appellat. item quia in pari cauſa pro poſſeſſore eſt pronunciandum l. in pari cauſa. ff. de regul.iur. & c.in pari eod.tit.in 6.& §.retinendę inſti.de interd.

48 Quia reſpōderi pōt,ꝙ † cā meri poſſeſſorii adipiſcendę,uel recuperandę dicitur ſummaria, & cēſetur dici momenti d.l.unica. & ꝙ à ſnīa non poſſit appellari,hoc arguit illam eſſe modici momēti d.l.unica. nam ſi grauis eſſet,poſſet appellari l.1.§.1.ff.de appel.

49 & c.cum ſpeciali.§. porrò extra eod.tit. Pręterea † in cā meri poſſeſſorii procedit libellus ſine cōcluſione, ſicut in aliis cauſis breuioribus c. 1.c.ī literis.& c. cum quis.ibique Ant.Imol.& Abb.de reſtit.ſpol.iun-cta authē.niſi breuiores.C.de ſent.ex pericul.recitan-

50 go &c.Et prædicta corroborantur, nam † in cauſa poſſeſſorii ſummariiſſimi, de quo in d. l. fin. non poteſt appellari.§.ſi quis etiam 2.q.6.& tamen ſecundum omnes ea,ut dixi, parui præiudicii eſſe dicitur, & in illa admittuntur probationes præſumptiuæ, & ſemiplenæ admittuntur

51 gloſ.in d.§.1.in uer.patuerit per illū text. † cauſa poſſeſſorii ſummarii ideò dicitur momentanea, hoc est mo-

modici momenti, quia apta eſt modico momento,
& tẽpore penes poſſeſſorẽ permanere, ſi aduerſarius
in momento de proprietate probet, gl. in §. de poſſeſ-
ſione 2. q. 6. & habetur in d. l. vnica. & ob hoc contra
agentem mero poſſeſſorio non poteſt de proprietate
opponi, niſi ilico, & in continenti probetur, ut plenè
nota. ibique eſt text. in l. 2. C. de edic. diui adri. toll. in
l. ſi quis conductionis. C. locati. & c. in literis. de reſti.
ſpol. cum ſimil. Illud autem, † quòd in pari cã potior
52 ſit conditio poſſidentis, non arguit cauſam meri poſ
ſeſſorii eſſe magni prȩiudicii, ſed hoc ideò eſt, qa poſ-
ſeſſoris cã præponderat conditioni aduerſarii, cum
enim par ſit utriuſque cauſa, quoad probationes po-
tior eſt cauſa illius, qui poſſeſſionem habet, q̃ facit il-
lius cãm præponderare, ad notata per gl. in d. l. in pa-
ri. & in d. c. in pari. & arg. c. fin. extra de re iudi. ¶ Non
refragantur ea, q̃ dixit Bar. in d. extrauagan. ad repri-
men. in uer. ſummariè verſi. nunc autẽ ad propoſitũ,
quia primo di ci põt, ꝙ ipſemet Bart. ꝯrium uoluit in
pluribus locis ſupra allegatis, & ideò ſequi debemus
illud, quod uoluit in d. l. 1. C. quorum bonor. cum ſi-
milibus, cuius opinio eſt magis cõis, quicquid dixerit
Alex. in d. conſi. & ex numeratione doctorũ, quos al-
legaui, qui plures ſunt pondere, numero, & menſura,
53 hoc colligi poteſt. Secundo † plena probatio duplici
ter ſumitur, ut colligitur ex uerbis Bar. in d. uer. ſum-
ma. & in d. §. tormenta. nec non in d. l. 1. in fi. ff. de præ
to. ſtipula. & in l. fi. ff. de quæſtio. quædam penitus ple
nè, quæ fit per inſtrumenta publica, uel per teſtes plu
res idoneos, & ſic per plures probationes eiuſdẽ gene
ris, ut habetur in rub. extra. & C. de probat. & c. forus.
de uerb. ſign. & hæc in iudiciis plenariis, & ordinariis
requiritur, nõ aũt in ſummariis, & meris poſſeſſoriis,
ut ſupra, quȩdã eſt plena probatio ſimpliciter, quȩ fit
ex diuerſis ſemiplenis probationibus diuerſi generis
ſimul iunctis, ut ex uno teſte, & fama publica, uel ex
vno teſte, & aliis indiciis, & p̃ſumptionibus iuris, uel
iuro, ſeu ex libro rationũ, & ſimilibus ad tradita per
Bart. & omnes in d. l. admonendi. ff. de iureiur. & per
ſcriben. in dictis rubricis: & hæc plena probatio ſuffi-
cit in meris poſſeſſoriis Bar. & alii in d. l. 1. C. quorum
bono. & in aliis locis allegatis: & hoc modo debet in-
telligi illud, quod uoluit Bar. in d. uer. ſummariè: quæ
dam eſt probatio leuis, & debilis, quæ dicitur ſemiple
na, uel eſt facta ſolum per unum teſtẽ, uel per ſolum
iurm, uel per ſimplicem famam publicam Bar. in d. l.
1. in d. uer. ſummariè. in d. §. tormenta. in d. l. fin. & in
dictis rubricis de probat. & hæc non eſt ſufficiens in
meris, & ſummariis poſſeſſoris, ſed ĩ ſummariiſſimis,
ut ſupra: & hoc modo poſſunt dicta Bar. & aliorũ cõ-
cordari. ¶ Modo ad propoſitũ noſtrũ, cum ſimus in
mero poſſeſſorio, concludendũ eſt ſufficienter, ut ſu-
pra, fuiſſe ex parte dicti do. Alexandri probatũ, nã pri-
54 mo † ad probandã prædictã quaſi poſſeſſionẽ dicti Il
luſtris domini Ioãnis prædeceſſoris dicti domini Ale
xandri agentis producti fuerunt libri rationũ ipſius
domini Ioannis benè, & legaliter ſcripti, & regulati,
quibus abſque dubio aliqua eſt fides ſaltem ſemiple-
na adhibenda etiam ad fauorem dicti do. Alexandri
in effectu ſucceſſoris de allegata ſolutione annuæ pẽ
ſionis, ut in partitis dictorum librorũ continetur: &
cum illi ſint libri hominis iam defuncti bonæ uitæ,
opinionis, & famȩ, & ſcriptores illorũ fuerint viri ho
neſti, probi, & fide digni, de quorũ legalitate, & fide
legitimè probatũ fuit, item cũ in dictis libris data, &
recepta hinc inde more optimorũ mercatorũ deſcri
pta reperiãtur, & partitæ eorũ contineant ſolutiones
prædictas frumenti receptas fuiſse à dicto domino
Ioanne mediantibus hominibus, &. ſyndicis dictarũ
cõitatum, & conſequenter tunc ſcriptȩ reperiãtur po
tius ad illius præiudiciũ, & ad fauorẽ dictorũ homi-
num, ſequitur, ꝙ ex dictis libris ſatis de dictis ſolutio
nibus ſemiplenè dicitur probatum, ut uolunt cõiter
ſcriben. moder. poſt Bart. & alios in d. l. admonendi,
Deci. & alii in d. c. 1. extra de proba. & prædicta corro-
borantur ex aliquibus circunſtantiis fidem dictorũ li
brorum augentibus, nam libri iſti iam diu ante hanc
litem motam fuerunt deſcripti, & ſic ante, quã de ceſ-
ſione facta do. Alexandro cogitari potuerit, & in eis
ſolutiones annuæ dicti frumenti deſcriptæ fuerunt,
ergo infertur, ꝙ hi libri de ſolutionibus prædictis fa-
ciunt non ſolum ſemiplenã fidem ad tradita per ſcri-
ben. in dictis locis & Soc. in conſi. 62. lib. 5. col. 3. nu.
6. & conſi. 187. col. 5. lib. 2. num. 15. & Guid. Pap. in q.
441. ſed etiam plenã, ut habetur per Io. de Anan. in cõ
ſi. 53. & per Cuma. in conſi. 136. col. pen. circa fin. qui
affirmat docto. hoc cõiter tenere. ¶ Vel poſito, non
tñ conceſſo, ꝙ per dictos libros ſolum ſemiplenè di-
ceretur probatum, tamen hæc ſemiplena fides ad ef-
fectũ prȩdictum coadiuuatur ex aliis probationibus
factis: & hæc probatio, ueluti ſupra declaratũ fuit, eſt
in meris poſſeſſoriis ſufficiens, & plena, qm̃ reperiun
tur examinati plures teſtes fides digni, qui deponunt
ſe prȩſentes fuiſſe multis ſolutionibus frumẽti factis
diuerſis temporibus à quibuſdã dicentibus ſe nomi-
ne dictorum hominũ, & uniuerſitatũ ſolutiones prȩ
dictas do. Ioanni, ſuiſq; agentibus feciſſe. Item fuit ꝓ
ductum quoddã inſtrm̃ publicum, in quo narratur.
& ſcriptũ reperitur de quibuſdã ſyndicis dictorũ cõ-
muniũ, illos ſciuiſſe, & cogno iſſe dictos homines,
& uniuerſitates ad dictas ſolutiones do. Ioanni faciẽ
das teneri, & ſe fuiſſe electos, & deputatos principali
ter ad faciendũ diuiſiones, ſeu pro qua rata inter ho-
mines dictarum uniuerſitatũ ſolutiones eſſent dicto
do. Ioanni diſtribuendæ, & faciendȩ, ex quibus omni
bus probationibus, & tot cõiecturis, ac prȩſumptioni
bus ſimul iunctis abſque dubio in hoc iudicio meri
poſſeſſorii ſufficiens, imò plena probatio fieri dice-
tur ad dictos homines condemnandũ per prȩdicta,
& per ea, quȩ uoluit ẽt Io. And. in addi. ad Spec. §. nũc
dicendũ. in tit. de inſtru. edit. in addi. magna in 2. col.
uerſi. dicitent. & in addit. poſita ſub litera d. incip. mul
ta &c. ¶ Nec aduerſatur, ꝙ & ſi uerũ eſſet, ꝙ ex prȩdi-
ctis probatũ diceretur, ſolutiones fuiſſe à quibuſdam
factas nomine dictorũ hominũ, & uniuerſitatũ, tñ cũ
non conſtet de illorum mandato, nec de ratificatio-
ne hominũ dictarũ uniuerſitatũ, ſolutiones hȩ factȩ
ut ſupra, non potuerunt dictis uniuerſitatibus p̃iudi-
care l. nulli. cum ibi not. ff. quod cuiuſq; uniuer. nom.
& licet in quibuſdã inſtrumẽtis reperiatur deſcriptũ
aliquos fuiſſe ſyndicos dictorũ hominũ, propter hoc
tamen de mandato conſtare non dicetur, per Bal. in
rub. C. de fid. inſtru. in 4. col. Innoc. & Fel. in c. cum in
iure. de offi. delega. & Iaſ. in l. ex his. C. de teſta. milit.
55 cum ſimil. quia reſpondetur ꝙ † quando in inſtr̃o nar
ratur de ſyndicatu, & de mandato alicui facto, cõcur
rentȩ diuturnitate temporis ſaltem 33. uel 40. anno.
tunc ex uerbis his narratiuis mandatũ dicitur proba-
ri, ut optimè declarat Fel. in c. ſicut. de re iud. in 16. co
lum. uer. fallit. tertio, ex cuius uerbis limitari, & decla
rari põt id, quod uoluit Bal. in l. 2. C. ſi ex fal. inſtru. &
in l. 1. C. de rebus alie. nõ alie. dicẽs, ꝙ ẽt ex curſu mil
le annorũ mandatũ nunquã prȩſumitur, & hoc ſequu
tus fuit Alex. in l. ſciendũ. ff. de uerb. obl. & in l. qui in
aliena. in prin. ff. de acq. hȩre. in conſi. 1. uol. 4. & in cõ
ſi. 191. uol. 6. & ſic uerũ erit dicere, qꝫ mandatũ prȩſu-
matur ex huiuſmodi narratione in inſtr̃o facta con-
currente tẽpore non dico antiquo centũ annorũ, ſed
30. uel 40. ex quo ſumus ĩ actu ualdè p̃iudiciali p Fel.
in c. Alberic. in fi. uer. de teſtib. iunctis not. per eund.

in d.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

in d.c.ſicut.col.18.& faciunt,quæ habentur per doct.
ibiq; Feli.in c.quoniam contra quaſi circa fin.de pro-
bation. & hoc in terminis ponit Dec.in conſ.36.in 4.
56 col. Secundo & melius dico, ꝙ † quando probatum
reperitur,aliquem pro alio,ſeu alterius nomine pen-
ſionem annuam ſoluiſſe, ille mandatum ad hoc ha-
buiſſe cenſetur ēt abſque diuturnitate tēporis longiſ-
ſimi,ut uoluit Felin.in d.c.ſicut.in 19.col.uerſi.Limi
ta ſecundo hoc dictū Bal.qui ſic declarat ea, quæ uo-
lunt Bal.Alex.& alij de tempore mille annorū, & ad
hoc allegat dominos de Rota in deci.3.alias 23.in an
tiquis ſub tit.de cauſ.poſſ.& proprie.qui clarius loqui
non poſſent,& hoc dictū Felin.ibi multum commen
dat. A fortiori igitur hoc procederet,quando diutur
nitas longiſſimi temporis annorum 30.adeſſet p præ
dicta,& per ea,quę uolūt doct.in d.l.qui in aliena. in
prin.& in d.l.ſciendum.& Dec.in d.cōſi.36.Corrobo
57 rantur prædicta,nam † ubicūq; fit ab aliquo actus no
mine alterius, & ille actus non poteſt fieri ſine ſolu-
tione pecuniæ,& expenſa,tunc in dubio maximè cō-
currente diuturnitate temporis mandatū abſque alia
probatione p̄ſumitur per rōnem ſupra allegatam,ar-
gumento eorum,quæ in ſimili uoluit Calda.in cōſ.5.
in tit.de arbit.& Ant.de But.in conſ.24.& Fel. in d.c.
ſicut.in fi.19.col.& cum prædicta ſint uera, & cōiter
approbata,ideò ſunt in iudicando ſequenda.¶ An au
tem teſtes pro parte dicti do. Alexādri examinati ſal-
tem ſemiplenè dictas ſolutiones probent, & quanta
fides ſit illis adhibenda,clariſſimi domini iudices me
lius ſcire poſſunt.l.3.§.1.ff.de teſtibus. Mihi quidem
uidetur,illos ſatis plenè probare iunctis ijs,quæ in di-
ctis libris continentur, ut ſupra retuli,qm̄ inter alios
teſtes quinque uidelicet.12.13.14.15.& 16. ſatis con-
cludenter ſaltem iungendo dicta omnium ſimul vīr
deponere de dictis ſolutionibus annuis factis ab ho-
minibus dictorū cōium,ipſis teſtibus præſentibus, &
uidentibus,qui etiam de publica uoce, & fama quo
ad dictas ſolutiones,& illarū conſuetudinē,& ex qua
cauſa,cōcludēter deponere uident̄,quæ publica uox,
& fama unà cū alijs adminiculis,indicijs,& fide per li
bros facta fidē plenā,& talē,qualis in his meris poſſeſ
ſorijs requiritur,de iure facere vr̄, ut dictum fuit. Et
58 † teſtes,quorū aliq deponūt de uiſu,& aliq de fama pu
blica,ſe inuicē coadiuuant Bal.in rub.ſeu ī c.1.de cō-
59 trouer.inueſtit.in 1.col.& † Bar.& alii in d.l. admonē
di dicūt,unum teſtem cū fama publica plenè probare
Bal.in addit.ad Specul.in tit.de præſum. uerſi. Nota,
ꝙ duæ, & in l.pen.in 4.oppoſ.col. 1. ī lectura antiqua.
60 C.de condit.inſer.& † inquit Abb.in c.cauſam.in pen.
col.de probat.ꝙ quando probationes diuerſi generis
ad unum effectū tendunt,prout in caſu noſtro ad pro
bandam quaſi poſſeſſionē iuris ſoluēdi annuas pēſio
nes,debēt ſimul iungi, & cōmiſceri ad plenā iudicis
credulitatem inducendam, immò ad plenā probatio
nē faciēdam ad tradita per ipſum Abb. in c. tertio lo-
61 co.eo.tit. † adeò, ꝙ unus teſtis cū fama publica in cau
ſis,in quibus illæ exactæ,& liquidiſſimæ probationes
nō requirūtur, plenā probationē facere dicitur. Idē,
62 † ſi cū dicto unius teſtis de uiſu, aut cum pluribus de
auditu,uel de credulitate,alia legitima indicia,uel iu
ris adminicula,ſeu legitimæ præſumptiones concur
rerent.d.c.cum cauſam.& ibi Abb.in penult. col. c.ſi
teſtes.4.q.3.c.cauſam.de re iudi.l.3.ff.de teſti.& Abb.
in d.c.tertio loco.Sed in caſu,de quo agitur,ſup quaſi
poſſeſſione iuris ſoluēdi dictas annuas pēſiones pręfa
to domino Ioāni plures teſtes de uiſu,& de credulita
te,& de auditu cōcurrūt cū probatione facta de fama
publica,& cū libris rationū ipſius domini Ioānis, er-
go cōcludēdū eſt plenè de dictis ſolutionibus annuis
maximè in hoc iudicio meri poſſeſſorii ꝓbatū fuiſſe
63 per ea,quæ dicta fuerūt. Et † inquit Rota in deciſi.12.
13.& 16.in nouis,ꝙ teſtes de auditu in iudicio meri
poſſeſſorii probant. Vlterius in hac cōſultatione non
inſiſto,cætera namque ad fauorem domini Alexan-
dri excellentiſſimi domini Auditores pro eorum in-
duſtria ſupplebunt. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Petitorium ſuſpendi poteſt cum proteſtatione,quòd ſolū ſuper poſ-ſeſſorio ſit procedendum.*

2 *Remedium,l.ſi nulla.C.de acquir.poſſ.quando,& contra quē com-petat,& nu.4.*

3 *Lex non debet dici deficiens in remedijs.*

5 *Remedio,ſeu interdicto pro poſſeſſione ſiue recuperanda,ſiue adi-piſcenda à lege non tradito,quo remedio ſit agendum.*

6 *Actio in factum ſubſidiaria triplex.*

7 *Pro poſſeſſione datur etiam officium iudicis nobile, quod eſt ſuper æquitate fundatum,& datur contra quemlibet etiam cum ti-tulo,& bona fide poſſidentem.*

8 *Poſſeſſio rei hæreditariæ vacans ab aliquo ſine iuſta cauſa occupa-tæ debet reſtitui,uel relaxari ijs,quorum intereſt,& qui per a-ditionem hæreditatis ſunt effecti domini.*

9 *Remedium.l.inuaſor. C.unde ui contra quem detur,& in quo dif-ferat à remedio.l.fi.C.eod.tit.nu.10.*

Contra ingreſſum ſine dolo,& uiolentia poſſeſſionem rei per er-rem,& incuriā domini vacantem quo remedio agatur,& contra ingreſſum doloſe.nu.10.

11 *Contra illum,qui etiam doloſe poſſeſſionem vacantem rei hæredi-tariæ ante aditam hæreditatem inuaſit,& occupauit,hæres quo remedio.l.fi.C.unde ui agere poſſit.*

12 *Dominium hæreditatis quando per aditionem,& quando ſine illa hæredi acquiratur.*

13 *Poſſeſſorii priuilegium eſt,ut petitorium ſecum non admittat,par-te opponente:& quando hoc ſit uerum.nu.26.*

14 *Poſt litem conteſtatam ſuperueniens debet in alia inſtantia cogno-ſci,& terminari,quod declaratur.nu.27.*

15 *Per litis conteſtationem,& per ſententiam in iudicio quaſi contra-hitur,ut poſt illas litigātes inſtantiæ,& ſentētię ſtare teneātur.*

16 *Lite conteſtata ſuper poſſeſſorio,ſuſpenſo petitorio,non licet agēti à poßeſſorio ad petitorium inuita parte redire: contra nu.29.*

17 *Poſſeſſorium in cauſa beneficiali poteſt in cauſa appellationis cum petitorio in prima inſtantia intentato cumulari.*

18 *Spoliatus ante concluſum in cauſa poteſt, ſuſpenſo petitorio, uel il-li renunciato,ad poſſeſſorium tranſire,ſed non econtra de poſſeſ-ſorio ad petitorium redire.*

19 *Et an hoc de poſſeſſorio ad petitorium ſit uerum,etiam in eadem in-ſtantia nu.24.& 31.*

20 *Fauori ſuo quilibet renunciare poteſt.*

21 *Petitorii,& poſſeßorij cumulatio quando admittatur.*

22 *Audiendi non ſunt illi,quorum non intereſt opponere.*

23 *Agens poſſeßorio mero permittens poſt litem conteſtatam proce-di ſuper petitorio tacitè renunciat priuilegio,ne poſſit ſuper pe-titorio cognoſci etiam per uiam exceptionis.*

24 *Appellationis cauſa eiuſdem eſt naturæ,cuius eſt inſtantia prin-*

25 *Agens petitorio,eo ſuſpenſo,reuertens ad poſſeſſorinm,uel con-tra,an,& quando dicatur ſibi contrarius, & admittatur,& quando non.*

28 *Poßeſſorium,& petitorium ſimul ab initio,& ex poſt facto poſſe cumulari.*

30 *Poßeßorium,& petitorium poſſe in cauſa beneficiali cumulari, an ſit ſpeciale.*

EPITOME.

Poſſeſſione rei hæreditariæ uacante ab aliquo an-te aditam hæreditatem ſine aliqua iuſta cauſa occu-pata,quæ remedia ad illam ſiue adipiſcēdam, ſiue re-cuperandam hæredi competere poſſint.

Petitorio per agentem poſſeſſorio ſuſpēſo, ꝙ agēs ipſe ante cōcluſum in cā poſſeſſorii ēt poſt litem con-teſtatam poſſit ad petitoriū redire, hic demōſtratur.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN